

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 32Cb/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115200868
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ildikó Kohoutová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1115200868.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Ildikó Kohoutovou v právnej veci žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s. so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, IČO: 31 383 408, právne zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefániková 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovaným: 1/ Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť so sídlom Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, 2/ KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441 o zaplatenie 26.876,02 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti zaplatenia sumy 26.876,02 EUR **z a s t a v u j e**.
- II. Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 26.876,02 EUR od 17.08.2016 do 10.3.2017, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Súd vo zvyšku žalobu zamieťa.
- IV. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100% voči žalovanému 1/.
- V. Súd žalovanému 2/ nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 09.01.2015, domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 26.876,02 EUR, titulom náhrady škody spôsobenej poistnou udalosťou.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 18.01.2013 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenej spoločnosti KOL-EKO s.r.o., ktorá mala so žalobcom uzatvorenú poistnú zmluvu č. XXX/XXXXXX-X pre prípad havárie, krádeže a živeľnej udalosti. Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič električky č. XXXX a XXXX, ako linky č. 3. Prevádzateľom električky bol v čase poistnej udalosti žalovaný 1/. Žalobca vyplatil poistenému (t.j. poškodenému) poistné plnenie, prešlo tak na neho právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, čo predstavuje sumu zodpovedajúcu žalovanej istine. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou električky vyplýva žalovanému 1/ s poukazom na § 427 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), nakoľko je prevádzateľom tohto vozidla. Vzhľadom k tomu, že mal vlastníkom vozidla v čase poistnej udalosti uzatvorenú poistnú zmluvu so žalovaným 2/, uplatnil si žalobca svoj nárok priamo u žalovaného 2/ v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom postení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“). Listom zo dňa 04.04.2013 vyzval žalobca žalovaného 2/ na náhradu škody, ktorá vznikla na vozidle poisteného v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Vzhľadom k neuhradeniu tejto sumy žalobca žalovaného 2/ vyzval listami zo dňa 04.07.2013, 24.03.2014, 15.10.2014 opätovne na úhradu žalovanej sumy. Žalobca má za to, že porušením právnej povinnosti žalovaného 1/ a 2/ vznikol medzi nimi a žalobcom osobitý záväzkovo-právny vzťah, na základe ktorého vznikla žalobcovi voči žalovaným pohľadávka. Keďže

žalovaní neuhradili žalobcovi pohľadávku včas, dostali sa do omeškania dňa 01.05.2013, na základe čoho si žalobca uplatňuje od uvedeného dátumu aj úroky z omeškania vo výške 5,75% ročne z dlžnej istiny.

3. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení doručenom súdu 08.09.2016 uviedol, že ako poskytovateľ a prevádzkovateľ dopravných služieb na mestských dráhach je povinný mať uzatvorené poistenie na krytie zodpovednosti za škodu spôsobenú poskytovaním dopravných služieb, pričom jeho zmluvnou poisťovňou je žalovaný 2/. Žalovaný 1/ riadne a včas oznámil poistnú udalosť zo dňa 18.01.2013 a tento ju zaevidoval po č. 9558038172. Vo vzťahu k žalovanej istine žalovaný 1/ nerozporoval nárok žalobcu, ale s ohľadom na ustanovenie § 822 OZ má právo, aby v takomto prípade nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá, poisťiteľ. Po spojení sa so žalovaným 2/ mu tento oznámil, že regres žalobcu nebol v poisťovni zaregistrovaný, preto nedošlo k jeho vysporiadaniu. Žalobca na plnenie priamo žalovaného 1/ na plnenie nevyzýval. Žalovaný 1/ má preto za to, že úroky z omeškania je možné priznať iba od času, kedy sa dlžník dostal do omeškania, pričom suma je vyčísliteľná. Keďže v samotnom Občianskom zákonníku nie je konkrétne vymedzený čas plnenia, vychádza sa z toho, že škodca je povinný škodu nahradiť prvý deň po tom, čo ho veriteľ vyzval k plneniu. Žalovaný 1/ sa tak dozvedel o výške regresného nároku až dorúčením žaloby dňa 16.08.2016 a z uvedeného dôvodu namieta uplatnený úrok z omeškania od 01.05.2013 do zaplatenia.

4. Žalovaný 2/ vo vyjadrení doručenom súdu 19.09.2016 oznámil, že neevидуje predmetné listy, ktorými mal žalobca žalovaného 2/ vyzývať na úhradu poistného plnenia a z uvedeného dôvodu má za to, že do dňa doručenia žaloby nedošlo k uplatneniu predmetného nároku a z uvedeného dôvodu doposiaľ nedošlo ani k likvidácii predmetnej udalosti a preto ani nemohlo dôjsť k omeškaniu s poskytnutím poistného plnenia. S ohľadom na uvedené žalovaný 2/ neukončil šetrenie poistnej udalosti, pričom podľa jeho výsledku je možné, že dôjde k ukončeniu vecí aj mimosúdnu cestou.

5. V replike žalobca uviedol, že trvá na žalobe v plnom rozsahu, nakoľko žalovaní 1/ a 2/ nerozporovali právny základ uplatneného nároku. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného 2/, že neevидуje listy, ktorými ho žalobca vyzval na náhradu škody uviedol, že žalobca zasielal žalovanému 2/ výzvu zo dňa 04.04.2013 doporučenou zásielkou, ktorá sa nevrátila žalobcovi z dôvodu „adresát neznámy“ a preto má za to, že uvedená zásielka bola žalovanému 2/ riadne doručená.

6. Podaním doručným súdu 05.05.2017 došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby v časti istiny z dôvodu úhrady žalovanej istiny zo strany žalovaných.

7. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení doručenom súdu 10.08.2017 oznámil, že dňa 10.03.2017 poskytol za žalovaného 1/, po odpočítaní zmluvne dohodnutej spoluúčasti, plnenie vo výške 26.544,18 EUR. Zároveň uviedol, že medzi žalovaným 1/ a 2/ síce existuje poistný vzťah, tento však nie je založený zmluvou o povinnom zmluvnom poistení motorových vozidiel v zmysle zákona o PZP. V tejto súvislosti žalovaný 2/ dáva do pozornosti, že v predmetnej veci došlo ku škode, ktorá bola zapríčinená električkou, teda nie motorovým vozidlom tak, ako to predpokladá zákon o PZP. Vzhľadom k uvedenému na daný prípad nemožno aplikovať ustanovenie § 1 ods. zákona o PZP, ale ustanovenia § 822 a 823 OZ v zmysle ktorých poškodený právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak. Na základe uvedeného neexistuje žiaden osobitný predpis, ktorý by zakladal pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 2/ a z toho dôvodu vzniesol námietku nedostatku jeho pasívnej legitímácie v spore. Následne vo vyjadrení doručenom súdu 03.07.2018 žalovaný 2/ uviedol, že predloženie podacieho hárku zo strany žalobcu neznamena, že predmetná zásielka bola žalovanému 2/ aj reálne doručená, pričom výslovne popiera, že by mu bol doručený list zo dňa 04.04.2013 a žalobca toto svoje tvrdenie doposiaľ nepreukázal. Opätovne namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v spore a žiadal, aby súd žalobu zamietol.

8. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení doručenom súdu 13.07.2018 zopakoval, že žalobcom nebol vôbec vyzývaný na plnenie, čo napokon nerozporoval ani samotný žalobca. Až do doby, kedy mu bola doručená žaloba, nemal vôbec vedomosť o skutočnosti, že zo strany žalovaného 2/ nebola poistná udalosť likvidovaná, hoci ju riadne a včas a nahlásil žalovanému 2/. Žalovaná istina bola zo strany žalovaného 2/ uhradená, zo strany žalovaného 1/ bola následne 18.04.2017 uhradená spoluúčasť. Z uvedeného dôvodu žiadal, aby súd zamietol nárok v časti zaplatenia úroku z omeškania voči žalovanému 1/ ako nedôvodný.

9. Súd na pojednávaní konanom 19.10.2020 pojednával za účasti oboch strán sporu a postupujúc v zmysle § 204 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) oboznámil s listinami založenými v súdnom spise, a to:

- poisťná zmluva medzi poškodeným a žalobcom (č.l. 4-5), oznámenie o poisťnej udalosti z poistenia motorových vozidiel pre prípad havárie, krádeže a úrazu (č.l. 6-7), relácia dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody (č.l. 8-12), príkaz na úhradu sumy 26.876,02 EUR (č.l. 13), oznámenie o poistnom plnení zo strany žalobcu (č.l. 14), likvidačná správa (č.l. 15), uplatnenie regresného nároku zo dňa 04.04.2013 (č.l. 16), uplatnenie regresného nároku - urgencia zo dňa 04.07.2013 (č.l. 17), uplatnenie regresného nároku - výzva zo dňa 24.03.2014 (č.l. 18), uplatnenie regresného nároku - urgencia zo dňa 15.10.2014 (č.l. 19), oznámenie poisťnej udalosti k poisteniu zodpovednosti za škody (č.l. 29-30), potvrdenie o registrácii škodovej udalosti zo strany žalovaného 2/ (č.l. 31), poštový podací hárok (č.l. 42), oznámenie o poistnom plnení zo strany žalovaného 2/ (č.l. 47) a listinami doručenými súdu a protistrane priamo na pojednávaní: návrh poisťnej zmluvy medzi žalovaným 1/ a 2/, osobitné poisťné podmienky pre poistenie vecí pre prípad živelných udalostí, osobitné poisťné podmienky pre poistenie pre prípad krádeže vecí, osobitné poisťné podmienky pre poistenie strojov, zmluvné dojednania pre poistenie elektroniky, všeobecné poisťné podmienky pre poistenie zodpovednosti za škodu, dodatok č. 1 k poisťnej zmluve č. 040900006X, dodatok č. 2 k návrhu poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, dodatok č. 3 k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, všeobecné poisťné podmienky pre poistenie majetku, dodatok č. 4 k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, dodatok č. 5 k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX.

10. V súlade s ustanovením § 204 C.s.p. dokazovanie listinami nevykonal, nakoľko odpisy listín boli v priebehu konania stranám doručované a ich obsah nebol stranami spochybnený.

11. Za nesporné skutkové tvrdenia považuje súd tvrdenie žalobu o tom, ako došlo k poisťnej udalosti, že ju zapríčinil zamestnanec žalovaného 1/ a že žalobca vyplatil poškodenému poistné plnenie, v dôsledku čoho na neho prešlo právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou. Vzhľadom k tomu, že mal žalovaný 1/ v čase poisťnej udalosti uzatvorenú poistnú zmluvu so žalovaným 2/, uplatnil si žalobca svoj nárok priamo u žalovaného 2/ v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o PZP a žalovaný 1/ na plnenie nevyžýval, tento sa o nevysporiadaní predmetnej poisťnej udalosti zo strany žalovaného 2/ dozvedel až samotným doručením žaloby. Súd uvedené skutočnosti považuje za preukázané a z takto zisteného skutkového stavu, vyplývajúceho z tvrdení strán sporu a predložených listinných dôkazov, ktoré zároveň neboli relevantnou protistranou rozporované, v danej veci vychádzal (§ 151 ods. 1 C.s.p.).

12. Za sporný súd považoval žalovaným 2/ namietaný nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie v spore a skutočnosť, či má žalobca nárok na úroky z omeškania, a ak áno, od akého dátumu a voči komu. Spornosť vyplývajúca zo skutočnosti, že žalobca si uplatnil svoj nárok priamo u žalovaného 2/ na základe zákona o PZP, keď mal za to, že medzi žalovaným 1/ a 2/ bola uzatvorená zmluva o povinnom zmluvnom poistení motorových vozidiel, pričom žalovaní 1/ a 2/ tvrdili, že medzi nimi bola uzatvorená zmluva o poistení všeobecnej zodpovednosti za škodu, bola odstránená na pojednávaní konanom dňa 19.10.2020 predložením predmetnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným 1/ a 2/, z ktorej je zrejmé, že medzi nimi došlo k uzatvoreniu poisťnej zmluvy v zmysle § 788 a nasl. OZ a nie k povinnému zmluvnému poisteniu motorových vozidiel v zmysle zákona o PZP.

13. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu v časti istiny späť podaním doručeným súdu 05.05.2017, teda pred samotným pojednávaním vo veci samej, z dôvodu, že žalovaní uhradili žalovanú istinu po podaní žaloby, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 26.876,02 EUR zastavil (I. výrok).

16. Podľa ustanovenia § 420 ods. 2 OZ škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto

spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

17. Podľa ustanovenia § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

18. Podľa ustanovenia § 813 ods. 1 OZ, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

19. Podľa ustanovenia § 822 OZ z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poistiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

20. Podľa ustanovenia § 823 OZ náhradu platí poistiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poistiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

21. V zmysle § 517 ods. 1 prvá veta OZ je dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, v omeškaní.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. V predmetnej veci je daná aktívna legitímácia žalobcu na základe § 813 ods. 1 OZ. Uvedené ustanovenie sa uplatňuje vtedy, keď poistná udalosť bola spôsobená treťou osobou, ktorá za ňu zodpovedá podľa príslušných ustanovení o zodpovednosti za spôsobenie škody. Pri kumulácii plnenia osoby, ktorá poškodenému spôsobila škodu na poistenom majetku a plnenia poistiteľa z poistnej udalosti Občiansky zákonník uprednostňuje plnenie poistiteľa z poistenia, teda zmluvné plnenie pred zodpovednostným plnením škodcu. K prechodu práva podľa § 813 ods. 1 OZ dochádza priamo zo zákona (ide o tzv. legálnu cesiu), ak sú splnené podmienky tohto prechodu, a to, že musí ísť o spôsobenie škody na poistenom majetku, ktorá škoda je poistnou udalosťou podľa poistnej zmluvy, za takúto škodu je zodpovedná tretia osoba, voči ktorej má poistený právo na náhradu škody, plnenie poistiteľa kryje plnenie škodcu zo zodpovednosti za škodu a v rozsahu, v akom plnenie poisťovne kryje rozsah spôsobenej škody, v takom následne prechádza na poistiteľa právo na náhradu škody. Napokon podmienkou prechodu práva je samotné poskytnutie poistného plnenia poistenému. Žalobca preukázal právny vzťah medzi ním a poškodeným, preukázal, že zamestnancom žalovaného 1/ došlo k spôsobeniu škody na poistenom majetku, že poskytol poistné plnenie poškodenému a v rozsahu, v akom plnenie poisťovne krylo rozsah škody, následne prešlo právo na náhradu škody na poistiteľa.

24. Pasívna legitímácia žalovaného 1/ je daná podľa § 420 ods. 2 v spojení s § 427 ods. 1 OZ. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v ustanovení § 427 a nasl. je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Pre jej vznik sa nevyžaduje zavinenie, čo však neznamená, že škoda spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku nemôže byť zavinená. Zavinenie však nie je podmienkou vzniku tohto druhu zodpovednosti. Aj pre prípady zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov platí zásada vyjadrená v § 420 ods. 2 OZ, v zmysle ktorej je škoda spôsobená právnickou alebo fyzickou osobou, ak bola spôsobená pri ich činnosti tými osobami, ktoré na túto činnosť použili. Objektmi zodpovednosti za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku sú fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu. Pri osobách vykonávajúcich dopravu je zodpovednosť za škodu podľa § 427 daná bez ohľadu na to, o aký dopravný prostriedok ide. S ohľadom na uvedené platí, že žalovaný 1/, ako prevádzkovateľ dopravného prostriedku (v konkrétnom prípade električky, ako koľajového vozidla) zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou tohto dopravného prostriedku vodičom, v rámci výkonu svojej činnosti pre prevádzkovateľa. Napokon súd dodáva, že existencia pasívnej legitímácie žalovaného 1/ v predmetnej veci ani nebola sporná.

25. Spornou bola pasívna legitímácia žalovaného 2/ v danom konaní, keď žalobca ju odvodzoval od existencie zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla medzi žalovaným 1/ a 2/, ktorej existencia sa však v priebehu konania nepreukázala.

Medzi žalovaným 1/ a 2/ bola uzatvorená zmluva o poistení zodpovednosti za škody podľa § 822 OZ, ktoré sa vzťahuje na zodpovednosť z prevádzky koľajových vozidiel. Žalobca tak postupom podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP si svoj nárok uplatnil priamo u žalovaného 2/, od ktorého však v konkrétnom prípade, pri neexistencii povinného zmluvného poistenia medzi žalovanými 1/ a 2/, nemal právo na plnenie v zmysle ustanovenia § 823 OZ, ak osobitné predpisy neustanovujú inak (takýmto osobitným predpisom je napr. práve zákon o povinnom zmluvnom poistení motorových vozidiel). Na daný prípad tak nie je možné aplikovať ustanovenie § 15 zákona o PZP, keďže medzi žalovaným 1/ a 2/ neexistovala zmluva o povinnom zmluvnom poistení motorových vozidiel, teda neexistuje žiaden osobitný predpis, ktorý by zakladal pasívnu legitimáciu žalovaného 2/.

26. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „NS SR“) sp. zn. 3Cdo/38/2005, v zmysle ktorého záväzok poisťovne nahradíť poškodenému škodu za poisteného je záväzkom voči poistenému, nie voči poškodenému. Vzťah poškodeného a poisťovne nie je vzťahom zodpovednosti za škodu, pretože zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu spôsobil škodu (poisťovňa ním nie je). Poisťovňa nie je zodpovedná za škodu spôsobenú prevádzkou motorového (alebo iného) vozidla, je však povinná plniť za (zodpovedného) poisteného, ktorý u nej uplatnil právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu (aby poisťovňa v prípade poistnej udalosti plnila poškodenému). Len v prípade, že osobitné predpisy ustanovujú „inak“, vznikne poškodenému právo, aby mu poisťovňa plnila; ani vtedy sa ale poškodený nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia a nemá ani priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni - medzi poškodeným a poisťovňou tu vzniká osobitný právny vzťah, v rámci ktorého má poškodený voči poisťovni špecifický právny nárok na osobitné plnenie. Oba vzťahy treba odlišovať, a to aj z hľadiska subjektu, ktorý je z hľadiska hmotno-právneho v danom právnom vzťahu nositeľom povinnosti (t.j. je pasívne legitimovaný). V prípade nároku poškodeného na náhradu škody je pasívne legitimovaný škodca. Povinnosť poisťovne plniť poškodenému je viazaná na to, že poistený je ako škodca povinný plniť poškodenému. To platí aj pre vznik nároku poškodeného voči poisťovni. V rámci poistenia o zodpovednosti za škodu je zákonom určené platobné miesto pre výplatu poistného plnenia osobou poškodeného, avšak takéto určenie platobného miesta neznamená, že by poškodený mal voči poisťovni priamy nárok na poistné plnenie. V prípade nároku poškodeného na náhradu škody je tak pasívne legitimovaný iba škodca - teda v konkrétnom prípade žalovaný 1/.

27. Vo vzťahu k žalovanému 2/ preto súd zamietol žalobu v celom rozsahu (III. výrok).

28. Vo vzťahu k žalovanému 1/ po čiastočnom späťvzati istiny žalobcom tak zostalo sporným príslušenstvo žalovanej istiny. Žalobca nerozporoval skutočnosť, že žalovanému 1/ nedoručoval výzvy na plnenie regresného nároku žalobcu, tieto doručoval iba žalovanému 2/. Vzhľadom na to, že pre takéto prípad uplatňovania konkrétneho nároku, ktorý predstavuje peňažné plnenie, nie je doba splatnosti určená právnym predpisom, platí že škodca je povinný nahradíť škodu prvý deň po tom, čo ho poškodený vyzval k plneniu v zmysle ustanovenia § 563 OZ (podporne viď rozsudok NS SR sp.zn. 7MCdo/15/2011). V prípade existencie poistenia § 788 v spojení s § 822 a § 823 OZ nemá poškodený, resp. v konkrétnom prípade žalobca, priamy nárok voči poisťiteľovi, na plnenie zásadne vyzýva škodcu (žalovaného 1/). Uplatnenie žalovanej istiny u žalovaného 2/, vo vzťahu ku ktorému neexistuje priamy nárok žalobcu na uplatnenie takéhoto nároku a teda nie je pasívne legitimovaný na uplatnenie takéhoto nároku, nemá relevantné účinky výzvy na plnenie adresovanej škodcovi, resp. dlžníkovi. Relevantné účinky výzvy na plnenie má v konkrétnom prípade len výzva adresovaná tomu, kto je povinný plniť žalovaný nárok a teda kto reálne je pasívne legitimovaný na plnenie žalovaného nároku. Vzhľadom k uvedenému sa dlžník, ktorým je v predmetnej veci len žalovaný 1/, nemohol dostať do omeškania s plnením nároku, ktorý bol predmetom tohto sporu, už doručením výzvy žalovanému 2/. Na základe doručenia výzvy na plnenie (v danom prípade doručením žaloby v predmetnej veci) je škodca povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ (v konkrétnom prípade žalobca) požiadal. Žalovaný 1/ sa o výške regresného nároku a jeho uplatnení žalobcom dozvedel až doručením žaloby dňa 16.8.2016, preto do omeškania so zaplatením žalovaného nároku sa dostal až dňom 17.8.2016.

29. S ohľadom na uvedené sa žalovaný 1/ dostal do omeškania s plnením žalovanej istiny dňom 17.08.2016, a to aj napriek tomu, že si splnil všetky povinnosti týkajúce sa nahlásenia poistnej udalosti žalovanému 2/ v čase jej vzniku, keďže táto povinnosť mu vyplývala len zo vzájomného vzťahu medzi žalovaným 1/ a 2/. Splnením tejto povinnosti (okrem iného) dochádza k splneniu relevantných poistných podmienok poistnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným 1/ a 2/ a v nadväznosti na to aj k naplneniu

jedného z predpokladov na plnenie poisťiteľa za poisteného v zmysle ustanovenia § 822 OZ, avšak nie je skutočnosťou, ktorá by ovplyvňovala existujúci nárok na náhradu škody poškodeného, resp. žalobcu a teda by mala mať akýkoľvek vplyv na skutočnosť, že sa po výzve na plnenie žalobcu, dostal škodca (žalovaný 1/) do omeškania s peňažným plnením. K zániku omeškania žalovaného 1/ došlo až plnením poisťovne (žalovaného 2/) žalobcovi, ktoré malo solučné účinky vo vzťahu k žalovanému 1/, a to dňom 10.03.2017.

30. O samotnej výške zákonného úroku z omeškania z dlžnej sumy súd rozhodol podľa ustanovenia § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy, počnúc odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bol žalovaný 1/ vyzvaný na plnenie v zmysle § 563 OZ, teda dňom nasledujúcim po doručení žaloby, t.j. 17.08.2016. Vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatňoval úrok z omeškania vo výške 5,75 % z dlžnej sumy od 01.05.2013, vo zvyšnej časti presahujúcej priznaný zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00% od 17.08.2016 do 10.3.2017 súd žalobu zamietol (III. výrok).

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý procesne nezavinil zastavenie konania v časti žalovanej istiny, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 1/. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp.zn. 5MCdo/12/2008 z ktorého vyplýva, že zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Kritérium procesného zavinenia treba posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana požadovala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené. Vo vzťahu k čiastočnému úspechu žalobcu ohľadne príslušenstva a jeho neúspechu vo zvyšnej časti príslušenstva súd poukazuje na to, že v prípade, ak je príslušenstvo uplatnené spolu s pohľadávkou, jeho súdom priznaná výška nemá vplyv na posúdenie úspechu žalobcu v konaní. Pre posúdenie úspechu v konaní je limitujúce rozhodnutie o uplatnenej pohľadávke (podporne viď napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/210/2019 zo dňa 01.07.2020, sp. zn. 1Co/76/2019 zo dňa 18.06.2020). S ohľadom na uvedené súd o náhrade trov konania voči žalovanému 1/ rozhodol tak, ako je uvedené v IV. výroku tohto rozhodnutia.

32. Vo vzťahu k žalovanému 2/ z dôvodu nedostatku jeho pasívnej legitímácie v spore, bol žalobca v celom rozsahu neúspešný a preto v zmysle zásady úspechu, resp. neúspechu vo veci vznikol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania žalovanému 2/ voči žalobcovi. Zo súdneho spisu vyplýva, že žalovanému 2/ v konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal, a to s poukazom na R 72/2018 (V. výrok).

33. O výške trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, a to v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z. %2523127'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523366'&ucin-k-dni='30.12.9999'> prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.